

Nr 69.

Av herr **Danielsson m. fl.**, om höjning av det utav automobilskattemedel utgående bidraget till förbättring av vissa vägar å landsbygden.

I förra årets riksdag beräknades bilskattemedlen till 30,000,000 kronor. I år till 42,000,000 kronor. Förra årets riksdag upptog till förbättring och underhåll av för automobiltrafiken viktiga vägar å landsbygden 19,800,000 kronor, årets 29,280,000 kronor. Fråndragas i båda fallen de automatiskt utgående bidragen till vägunderhållet — 25 procent av kostnaderna för underhållet förra året och 30 procent av kostnaden i år — återstå till förbättringar och underhåll efter särskild ansökan i fjol 11,050,000 kronor och i år 18,480,000 kronor. En ökning således av 7,430,000 kronor. Då bidraget av bilskattemedel i regel utgår med två tredjedelar av kostnaderna, betyder utnyttjandet av ökningen av bilskattemedel en merkostnad för vägdistrikten i år av 3,715,000 kronor. Ökningen av det automatiskt utgående underhållsbidraget medför åter en besparing för vägdistrikten av 1,800,000 kronor. Vägdistriktens merkostnad genom bilskattemedlens stegring kommer således i år att uppgå till omkring 2,000,000 kronor.

Bilskattemedlen äro av oskattbart värde för vårt vägväsende och för vår landsbygd. Men genom sättet för bilmedlens utgående lägges en nog så tung börda på vägdistrikten. Underhållskostnadernas stegring söker Kungl. Maj:t kompensera genom en befogad höjning av det automatiskt utgående bidraget till vägunderhållet. Men detta är icke tillfyllest. En höjning av bidraget till vägförbättringar är även av nöden. Skola samma principer, som hittills tillämpats vid tilldelandet av bidrag till vägförbättringar, d. v. s. numer all omläggning av gammal väg, även tillämpas i framtiden, blir resultatet, att så småningom de ekonomiskt svagare vägdistrikten icke förmå att i önskvärd utsträckning tillgodogöra sig befintliga möjligheter till vägar-
nas iståndsättande. Vägväsendet i sin helhet kommer också härav att lida, då viktiga genomfartsleder kunna förekomma och behöva att omläggas även i fattiga vägdistrikt.

Enligt Kungl. Maj:ts kungörelse angående statsbidrag till allmänna vägars byggande m. m. av den 10 augusti 1928 (S. F. nr 327) utgår till »Förbättring av för automobiltrafiken särskilt viktiga vägar i landsbygden — — — av

automobilskattemedlens länsfonder med högst två tredjedelar av den beräknade kostnaden, där ej Kungl. Maj:t på grund av särskilda skäl finner högre bidrag böra beviljas». Som särskilda skäl synes Kungl. Maj:t betrakta vägdistriktens ekonomiska ställning, vägarbetets betydelse som förbättring av genomfartsled, dettas jämförelsevis obetydliga intresse för ortstrafiken m. m. Utom i undantagsfall synes emellertid Kungl. Maj:t icke av nu angivna skäl vilja höja kvotdelen utöver $\frac{3}{4}$ av kostnaderna. Resultatet av denna vägpolitik kan ej bli annat, än att de svagare vägdistrikten komma att bli ytterligare försvagade eller urståndsatta att fylla sina uppgifter. En ändring kan ske på sådant sätt, att antingen Kungl. Maj:t tager ökad hänsyn till de särskilda skäl, som redan nu kunna motivera ett höjt bidrag, eller också att därjämte det normalt utgående bidraget höjes. Vi hålla före, att tiden nu är inne för den senast av oss antydda utvägen.

På grund av vad vi ovan anfört hemställa vi,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla, att Kungl. Maj:t till förbättring av för automobiltrafiken särskilt viktiga vägar å landsbygden av automobilskattemedlens länsfonder måtte lämna bidrag med högst tre fjärdedelar av den beräknade kostnaden, där ej Kungl. Maj:t på grund av särskilda skäl finner högre bidrag böra beviljas.

Stockholm den 19 januari 1929.

A. Danielsson.

Arthur Gustafson
i Kasenberg.

Edvin Leffler.

Thore Alströmer.

Otto Johansson.

Lennart Johansson.

C. P. Olsson.

Anders Hansson
i Trollhättan.